

στοῦ ἐκείνου : Αὐτὰ γίνονται καὶ ἐν Παρισίοις.

Εἰς γαλλικὸν ίατρικὸν περιοδικὸν γράφων συνάδελφός των περιγραφεῖ φθισικὴν ἐκ τῶν γυναικῶν τοῦ ἔλαφροῦ βιου, εἰς ἣν διέγνωσεν ὅλα τὰ συμπτώματα φθίσεως, καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν ἔλαφρὸν γυναικα συνήντησε κατόπιν ἀπολαύσουταν πλήρους ὑγείας, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν κρυμάτων τῶν ίατρικῶν συμβουλῶν του.

Τί συνέβη; Ο Γάλλος συνάδελφος τοῦ κ. Μαγγίνα λέγει ἐπὶ λέξει τάδε :

«Τοποθέτομεν λοιπὸν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φευδοῦς φθίσεως».

Τί σοῦ λέγει αὐτὸ τὸ : ὑποθέτομεν καὶ αὐτὸ τὸ γεννῆτης φθίσις;

Τί φρόνιμοι αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ζυρίχης! Ἐπὶ 11,500 φορολογουμένων 6,500 μόνον ἐπλήρωσαν τὸν φόρον των.

Ίδου μία λύσις τῶν φόρων τοῦ κυρίου Καλλιγᾶ καὶ δλῆς τῆς συντροφιᾶς του.

Ἄς βάζουν αὐτοὶ φόρους ὅσους θέλουν· ἐσεῖς μὴν πλησύντε ώς δὲν πληρόνουν οἱ Ζυρίχιοι, οἵτινες οὐδὲ τὰ δυο τρίτα τῶν δικῶν σας φόρων δὲν διέστανται.

Αὐτὸ θὰ πῆ μιὰ φορὰ . . . ἀπεργίκ λαοῦ!

Η πώλησις τῶν ἀδαμάντων τῆς Σάρα Μπερνάρδινήρκεται τρεῖς ἡμέρας· τὸ ὄλικὸν δὲ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 178,209 φράγκα.

Καὶ μία εὐφύΐα τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος.

Ο ἀνακριτὴς Μπενοᾶς μετὰ τὴν σύλληψίν του τὸν ἀνέκρινεν, ἀφοῦ τὸν ἐβασάνισεν ἵκανάς ὥρας ἐφ' ἐκάστου στίχου καὶ ἐκάστης σχεδὸν λέξεως τοῦ Μαυρέστου του, τὸν ἔρωτῷ :

— Ἐπὶ τέλους, διατί ὑπεγράφητε : Ναπολέων;

— Μήπως, ἡθέλατε, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ πρίγκιψ, νὰ ὑπογραφῷ : Μπενοᾶ;

Πανηγυρικωτάτην ἑωράσθη ἐν Ρωσίᾳ ἡ ἐκατονταετῆρις τοῦ ποιητοῦ Ζοκόφσκη. ἐνὸς τῶν διδασκάλων τοῦ πατρὸς τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Ο ρωσικὸς τύπος πρὸ παντὸς ἀλλού ἀναγράφει ὅτι εἰς τὰ αἰσθήματα εἰς τὰ δόπια τῷ ἐνέπνευσεν δὲ Ζοκόφσκης, ὥφειλεν δὲ δολοφονθῆεις Αὐτοκράτωρ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, προϊὸν τῆς δοπίας ὑπῆρχεν ἡ γειρατεσία των δούλων. Ο Ζοκόφσκης ἦτο μήδες δθωμανίδης, αἰγμαλωτισθείσης ὑπὸ τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἐν Βενδέρ τῷ 1770· ως ποιητὴς δὲ ώς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐμιμήθη ἡ μᾶλλον μετέφρασε τὸν Βύρωνα καὶ τὸν Σίλλερ.

Ρακοσυλλέκτης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Διατί ὁ Ἀδάμῳ ἦτο ὁ εὐτυχέστερος τῶν συζύγων;
Διότι δὲν εἶχε πενθεῖσαν δικαρίτης.

Ἐν συναναστροφῇ εἰς καλὸς μουσικὸς καὶ μὲ καλὴν φωνὴν φύλλει ἀριαν ἐκ τοῦ Φάοντος.

Μετὰ τὸ τέλος δῆλοι τὸν συγγχάρισον.

Άλλος δὲ εὐφύέστερος τῶν ἐν τῇ συναναστροφῇ, μὴ ἀγαπῶν

πολὺ τὴν μουσικὴν, πλησιάζων καὶ κτυπῶν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὕμων, τοὺς ψιθυρίζει :

— Α, φωνακλά μου!

Καὶ εἰς ὄρισμός :

•Εσθῆτος χοροῦ. Εσθῆτης τῆς δημοτικῆς χορούς κατεβάνει μέχρι τῆς καρδιᾶς τῆς γυναικὸς καὶ ἀνθίνει σ' τὸ κεφάλι τοῦ ἀνδρός.

•Ο Ἀλφρέδος δὲν τὰ πάει πολὺ καλὰ μὲ τὴν γυναικά του ἤτις, ἀλλοτε πρώτη εἰς τὴν καλλονὴν, εἶναι τώρα πρώτη σ' τὰ χρόνια.

Εἰς μίαν λογομαχίαν, ἡ πρώην ώραιά :

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, τοῦ λέγει, μὲ ποιόνα μιλᾶς;

— Μὰ κυρία μου, ἀπαντᾶ ψυχρότατα ὁ Ἀλφρέδος, καὶ τὰ καλλίτερα ἀκόμη σιγάρα δὲν τὰ φουμάρει κανεὶς ὡς τὸ τέλος.

•Ἐγένετο λόγος ἐνώπιον τοῦ περιφήμου ίατροῦ ‘Ρικόρ περ νέου ίατροῦ εὐφυεστάτου μὲν, ἀλλὰ πολὺ μετρίου εἰς τὴν πρακτικήν.

— Ολοὶ ζωὴ η δικιά του, ἔλεγεν ὁ ἐπαινῶν.

— Δυστυχῶς, ἀπήντησεν ὁ ‘Ρικόρ, τὰς συνταγάς του δὲν τὰς διμιεῖ.

•Ο Ἀγαθόπουλος ἀγόρασε μικρὰ ψάρια τῆς γυάλας, τὰ δηποτικά δὲν εἶναι κόκκινα.

•Εσκέφθη λοιπὸν νὰ παρουσιάζηται κάθε πρωῒ μπροστά τους γυμνός. διὰ νὰ κοκκινίσουν ἀπὸ ντροπή.

ΑΝΘΥΛΙΑ

Στὸν ἀλλον κόσμο ἥθελα τὴν πόρτα νὰ κρατοῦσαι,
Νέδδειπεχ νὰ μπανόργανην ἔκειναις π' ἀγαπούσα.

•Η φιλία, τὴν δημοτεῖν ἡμπορεῖ ν' ἀπαντήσῃ τις εὐκολώτερον, εἶναι ή τοῦ κυνός καὶ δι' αὐτὸν δῆλοι οἱ ἐγωισταὶ ἔχουσιν ἔνα. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δοσοὶ ἔχουσι κύνα εἶναι καὶ ἐγωισταί.

Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι η εὐτυχία ἔχει στόμαχον, ἀφοῦ ἀγαπᾷ νὰ παρακάθηται εἰς τὴν τρέπεζαν τῶν πλουσίων.

Μαρτενγκώ.

Τὸ ἄρωματικώτερον

ΤΣΑΪ

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Παρεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Η «ΥΓΕΙΑ»

Νεκολάσου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εῦρητε, κομισθὲν ἐσγάτως ἐκ Ρωσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον δχι ἀκριβά.

Τὸ ἄρωμά του μεθύσει — Η θέρμη του εἶναις ὄλη ὑγεία.